

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **K.S.**

skazanego z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2025 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 2 marca 2026 r.

wniosku skazanego

o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie

uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2025 r. (sygn. akt II KK 112/25) o oddaleniu kasacji obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadnej, na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić K.S. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2025 r. wydanego w sprawie o sygn. akt II KK 112/25.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2025 r. Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt II KK 112/25, oddalił kasację obrońcy skazanego K.S. jako oczywiście bezzasadną i obciążył skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

Odpis tego orzeczenia wraz z pouczeniem został wysłany na wskazany w aktach sprawy adres skazanego. Przesyłka sądowa – po prawidłowym dokonaniu procedury dwukrotnej awizacji – została zwrócona Sądowi Najwyższemu, jako nadawcy. Przedmiotowa przesyłka została dołączona do akt sprawy ze skutkiem doręczenia w dniu 28 lipca 2025 r. (k.31 akt SN). Odpis ww. postanowienia wraz z pouczeniem został natomiast doręczony obrońcy skazanego w dniu 14 lipca 2025 r. (k.30 akt SN).

W dniu 5 lutego 2026 r. (data stempla pocztowego na k.42v. akt SN) do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo K.S. (k.34 akt SN), w którym – powołując na art. 126 § 1 k.p.k. – zawarł wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2025 r., sygn. akt II KK 112/25. Uzasadniając to żądanie skazany podniósł, że pomimo doręczenia odpisu orzeczenia obrońcy *„nie został złożony wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia, a ja nie zostałem o tym fakcie poinformowany, ani w terminie umożliwiającym mi samodzielne podjęcie czynności procesowych, ani w jakimkolwiek czasie pozwalającym na dochowanie terminu zawitego”*. Skazany podał, że w dniu 26 stycznia 2026 r. otrzymał od kancelarii dokumenty dotyczące sprawy, jednak bez informacji, *„że: wniosek o sporządzenie uzasadnienia nie został złożony, termin do jego złożenia upłynął, brak uzasadnienia uniemożliwi dalsze skuteczne działania procesowe”*. Wnioskodawca wskazał, że dopiero w dniu 29 stycznia 2026 r. uzyskał jednoznaczną informację, że wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia tego postanowienia nie został złożony. Podniósł także, iż nie został pouczony o skutkach procesowych niezłożenia wniosku o uzasadnienie i pozostawał w przekonaniu, że obrońca wykona tę czynność procesową. Do wniosku o przywrócenie terminu skazany załączył wydruk wiadomości SMS, wydruki *„Historii przesyłki”* oraz wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2025 r., sygn. akt II KK 112/25.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek skazanego o przywrócenie terminu jest niezasadny.

Zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k., *„[j]eżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana; to samo stosuje się do osób niebędących stronami”*.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że z dołączonego do przedmiotowego wniosku wydruku korespondencji SMS (k.36 akt SN) – wbrew twierdzeniom wnioskodawcy – nie wynika w istocie, że skazany K.S. dopiero w dniu 29 stycznia 2026 r. uzyskał *„jednoznaczną informację”* od swojego obrońcy, że wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2025 r. nie został złożony. Niemniej, przyjmując (na korzyść skazanego) prawdziwość tej deklaracji, należało uznać, że dotrzymał on zawitego 7-dniowego terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu zawitego do dokonania czynności procesowej.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że na stronie wnoszącej o przywrócenie terminu zawitego ciąży nie tylko obowiązek wskazania wszystkich okoliczności, które uniemożliwiły jej dokonanie czynności procesowej w przewidzianym terminie, ale także uprawdopodobnienie, że nastąpiło to z przyczyn od strony niezależnych, tj. przekonywujące uzasadnienie zaistniałego uchybienia i wskazania podstaw swoich twierdzeń (zob. postanowienia SN: z 14 czerwca 2018 r., III KK 463/17; z 23 sierpnia 2018 r., V KK 87/18). Z motywacji wniosku skazanego K.S. wynika, że powodem niedotrzymania terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2025 r., był brak aktywności jego obrońcy (ustanowionego z wyboru), polegający na niezłożeniu przez obrońcę rzeczonego wniosku i jednoczesnym niepoinformowaniu skazanego o tym stanie rzeczy. W ocenie Sądu Najwyższego, tak uzasadniony wniosek nie zasługiwał jednak na uwzględnienie. Co prawda w orzecznictwie przyjmuje się, że niedotrzymanie terminu zawitego z winy obrońcy stanowi dla oskarżonego (skazanego) okoliczność niezależną, o której mowa w art. 126 § 1 k.p.k. Rzecz jednak w tym, że dla przywrócenia terminu zawitego na dokonanie określonej czynności procesowej niezbędne jest w tym przypadku wykazanie winy obrońcy, której nie można wywodzić z samego tylko faktu, że nie

dokonał on określonej czynności, a to na wnioskodawcy – jak wskazano powyżej – ciąży powinność uprawdopodobnienia, że okoliczność, na którą się powołuje, jest od niego niezależna. Jak słusznie akcentuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego: *„[n]ie można bowiem przyjmować, że każde niewniesienie przez obrońcę oskarżonego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, jest przez niego zawinione. Takie stanowisko prowadziłoby do rezultatów absurdalnych, w których strona postępowania mogłaby w zasadzie w dowolnym momencie zmienić zdanie co do woli zaskarżenia wyroku, składając wniosek o przywrócenie terminu z powołaniem się na zaniechanie obrońcy”* (zob. postanowienia SN: z 21 czerwca 2023 r., I KZ 15/23; z 18 lutego 2025 r., IV KO 133/24). W realiach niniejszej sprawy, skarżący K.S. nie wskazał na wystąpienie jakichkolwiek uzgodnień między nim a obrońcą, z których wynikałoby, że w przypadku wydania przez Sąd Najwyższy postanowienia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k., obrońca złoży wniosek o doręczenie odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Samo zaś oczekiwanie skazanego co do podjęcia takiej czynności przez obrońcę, niemające oparcia w rzeczonych uzgodnieniach, nie może wskazywać na winę tego ostatniego. Wnioskodawca nie wykazał zatem, aby uchybienie terminowi do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego, nastąpiło z winy jego obrońcy, a zatem z przyczyn niezależnych od skazanego. Należy przy tym zaznaczyć, że sąd nie ma podstaw do ingerowania w ustalenia skazanego z jego obrońcą (zob. postanowienie SN z 7 listopada 2025 r., V KZ 27/25). Skoro zatem wnioskodawca nie wskazywał na jakiegokolwiek relewantne ustalenia z obrońcą w zakresie złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia, to brak jest podstaw do przyjęcia, aby podnoszone przez niego okoliczności uzasadniały konieczność przywrócenia terminu zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k.

Dla porządku wypada też zauważyć, że przesyłka sądowa zawierająca odpis ww. postanowienia Sądu Najwyższego wraz z pouczeniem o prawie do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia tego orzeczenia, skierowana została również do skazanego K.S. Korespondencja ta była dwukrotnie awizowana, co słusznie spowodowało – zgodnie z art. 133 § 2 k.p.k. – uznanie jej za doręczoną. Gdyby zatem skazany dochował dbałości o odbiór korespondencji

sądowej, to mając informację o wydanym rozstrzygnięciu przez Sąd Najwyższy, mógłby również osobiście skorzystać z przysługujących mu uprawnień procesowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł.]